

Stotteren

Praten is ingewikkeld. Als je praat, zet je gedachten, wensen of gevoelens om in taal. In woorden en zinnen. Woorden en zinnen spreek je uit door de stembanden, lippen en tong tegelijk te bewegen. De spieren moeten goed samenwerken. Met precies de juiste snelheid en kracht (timing).

Het is niet zo vreemd, dat dit bij kinderen soms niet helemaal goed gaat. Je hoort dat ze een klank of een stukje van een woord herhalen of langer maken. Dit noemen we onvloeiend spreken, haperen of stotteren. Bij ongeveer 5% van de twee- tot zesjarige kinderen hoor je stotterverschijnselen. Bij ruim de helft hiervan (50-80%) verdwijnt het stotteren voor het 10^e jaar.

Stotteren ontstaat vaak heel geleidelijk en is veranderlijk. Soms lijkt het verdwenen en zo is het er weer. Sommige gebeurtenissen kunnen het stotteren uitlokken of erger maken. Deze gebeurtenissen hebben te maken met spanning. Bijvoorbeeld een verjaardag, een ziekenhuisopname, de geboorte van een broertje of zusje, Sinterklaas.

Op de website stotteren.nl kunt u de screeningslijst voor stotteren invullen. Door de vragen te beantwoorden weet u of u kunt afwachten of hulp moet zoeken.

Wat zijn stotterverschijnselen?

Iedereen weet wel wat stotteren is. Maar bedoelen we er allemaal hetzelfde mee?

Er zijn veel manieren van stotteren:

- woorden herhalen: **maar maar maar mag ik dan**
- delen van een zin herhalen: **en toen en toen en toen**
- delen van een woord herhalen: **de pa pa pa paraplu**
- klanken herhalen: **t t t toen**
- klanken langer aanhouden: **mmmmmmag ik**
- op een klank vastzitten: **p oes**
- stopwoorden gebruiken: **maar...nou.....ik kon....nou.... er niks aan doen**
- een ander woord gebruiken voor een 'lastig' woord: **poes wordt zo'n beest**

Als een kind merkt dat het anders praat dan anderen, reageert het daarop. Het kind probeert om niet te stotteren door meer kracht te zetten. Of extra geluiden of bewegingen te maken. Of het kind verbergt het stotteren door andere woorden te gebruiken.

Wat kan ik beter wel of niet doen?

- laat uw kind uitpraten: maak het woord of de zin niet af
- dwing uw kind niet om te praten
- houd oogcontact met uw kind als het stottert

- praat zelf in een rustig tempo en gebruik geen ingewikkelde zinnen. Dit werkt vaak beter dan het geven van adviezen zoals: 'praat eens rustig' of 'haal eerst eens diep adem'
- stel zo weinig mogelijk vragen, reageer op wat uw kind vertelt en vat het kort samen als uw kind over het stotteren wil praten, ga er dan op in
- praat niet in het bijzijn van anderen over het stotteren van uw kind
- probeer uw eigen ongerustheid of spanning niet te laten merken aan uw kind
bereid belangrijke gebeurtenissen goed voor: praat er van te voren over

Wanneer moet ik hulp zoeken?

Bent u ongerust, gespannen of geïrriteerd over het praten van uw kind? Dan is het belangrijk om hulp te zoeken. Hoe jong uw kind ook is.

Op de website stotteren.nl vindt u veel informatie en adressen.